

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Avui, en la solemnitat de la Santíssima Trinitat, celebrem la Jornada *Pro orantibus*. En aquest dia, l'Església vol recordar amb agraïment tots aquells que han rebut de Déu la crida a la vida contemplativa i a pregar per tota la humanitat. Els nostres germans contemplatius són llums que ens guien en el camí de la nostra vida. Ells pregunten sense parar perquè la nostra Església sigui com Déu la somia. Una Església cada dia més fraternal, evangelitzadora i sinodal, que aculli tothom, especialment els més vulnerables.

Les persones cridades a la vida contemplativa ens recorden un aspecte fonamental de la vida cristiana: la pregària. En aquest sentit, el papa Francesc, amb l'objectiu de preparar-nos per al Jubileu de l'any vinent, ha proposat que dediquem l'any 2024 a la pregària. El Dicasteri per a l'Evangelització està editant uns quaderns que ens poden ajudar a descobrir la importància de pregar a Déu amb humilitat i alegria. Inspirant-me en el primer d'ells, que porta per títol *Pregar avui, un repte a superar*,^{*} voldria destacar alguns motius pels quals us animo a dedicar algun moment a estar a soles amb Déu.

Pregar és aliment espiritual. De la mateixa manera que la pluja és necessària perquè les plantes neixin i es desenvolupin, la pregària també ens alimenta. Quan preguem, un riu d'amor entra en el nostre cor i l'omple de pau i esperança.

Pregar és com relacionar-se amb un amic molt estimat, i no hi ha millor amic que Crist. L'evangelista sant Joan descriu una escena de l'últim sopar, en què un dels deixebles estava recolzat sobre el pit de Jesús (cf. Jn 13,25), com un gest subtil i significatiu de proximitat. També nosaltres necessitem

moments d'intimitat amb Jesús. Moments en què sentim els batecs del cor del Mestre i aprenem a tenir els mateixos sentiments que ell (cf. Fl 2,5).

Jesús ens convida a pregar. La pregària era molt important per a Ell. De fet, abans de prendre alguna decisió transcendental, sempre es retirava a un lloc solitari per parlar amb Déu. Jesús és el nostre Mestre de pregària. Per això, l'evangelista Lluc narra al seu Evangeli el moment en què els deixebles, veient com pregava Jesús, li van dir: «Senyor, ensenya'ns a pregar» (Lc 11,1).

Expliquen que santa Teresa de Calcuta, quan va ser convidada a un acte organitzat per l'ONU, es va definir a si mateixa com una «pobra monja que prega». Tots nosaltres també estem cridats a ser persones de pregària, que trobin en ella la força per portar l'amor de Déu a tots els nostres germans. La pregària ens humanitza i ens divinilitza.

Benvolguts germans i germanes, durant aquests dies, en començar o finalitzar la nostra jornada, busquem algun moment per obrir el nostre cor a Crist. Que Maria, model de pregària, ens ajudi a trobar Déu en cada esdeveniment de la nostra vida. Agraïm a tots els monestirs de vida contemplativa la seva entrega i testimoni. Els donem gràcies per pregar per l'Església i pel món.

^{*} <https://haciaeljubilao.com/wp-content/uploads/2024/03/2024-apuntes-sobre-la-oracion-libro-1.pdf>

Accedeix als apunts
sobre la pregària, a
càrrec del cardenal
Angelo Comastri

FESTIVITAT DEL CORPUS 20 CHRISTI 24

Jesucrist surt al carrer

Diumenge 2 de juny, 18 hores

Missa Solemne, al Pla de la Seu. Presideix l'Arquebisbe de Barcelona, Cardenal Joan Josep Omella

Processó amb el Santíssim Sagrament pels carrers de la ciutat

CORPUS
700 ANYS

Cardenal de Barcelona

Corpus

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Vols fer de voluntari a la processó de #Corpus2024, el diumenge 2 de juny?

Envia'ns un correu a voluntaris@arqbcn.cat, indicant nom, cognoms, DNI i un telèfon de contacte. Et contestarem amb una notificació d'admissió i les instruccions que hauràs de seguir per formar part de l'organització de la propera processó de #Corpus2024 a la Catedral de Barcelona.

ENTREVISTA

El carisma de la M. Carmen

JOAQUINA GONZÁLEZ SALAS

Enguany es compleixen 125 anys del traspàs de la fundadora de la Congregació de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors, M. Carmen del Nen Jesús González Ramos. L'any 1893, la darrera de les fundacions de les cases que va fer com a superiora general va ser la comunitat de Santa Maria del Puig, a la colònia Sedó, propera a Montserrat, motiu pel qual es va acollir a la Mare de Déu. El passat 8 de maig, al Camí de Sant Miquel de Montserrat ha estat beneït un grup escultòric de la M. Carmen. La M. Joaquina González és la superiora general de les GG. Franciscanes dels SS.CC.

Què significa aquest aniversari per a la Congregació?

Ens permet celebrar que l'amor transcendeix el temps, l'espai i les cultures, que M. Carmen està present entre nosaltres, les seves filles, i que s'ha fet realitat el desig del seu cor quan deia: «Quan miro al cel augmenten els meus desitjos d'anar per aquests mons a ensenyar a homes i dones a conèixer i a estimar Déu.»

Com definiria el carisma de la M. Carmen?

Va tenir una fe ferma. Sempre va buscar fer la voluntat de Déu en ordre a la salvació dels homes. I gaudia d'una admirable fortalesa, demostrada des de la seva joventut, que va augmentar en els anys d'esposa i de religiosa. Influïda pel carisma franciscà, va deixar com a llegat a la Congregació un intens amor a la Humanitat de Crist i una espiritualitat centrada en la grandesa dels Cors de Jesús i de Maria.

Per què la seva vocació es va dirigir a les GG. Franciscanes?

La meua vocació és clarament franciscana, perquè des del primer moment que vaig conèixer les Germanes em va captivar la seva senzillesa i proximitat, la seva alegria i la seva disponibilitat. Em vaig sentir integrada en una família oberta, que dona la mà a tothom, i que acull com a fills i germans. Un ambient així és el més adient per a descobrir l'amor del Pare i per estimar l'Església, la gran família dels Fills de Déu.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Adonar-nos del que passa al nostre entorn

Sovint coincideixo amb una senyora que vesteix pulcrament i amb molta senzillesa. La seva mirada és dolça però traspua tristesa, fins i tot dolor. Té dos fills. El marit va marxar i no n'ha sabut mai més res.

Un noi jove dorm sobre uns cartrons en el vestíbul d'una estació de metro. Un dia i un altre. Traspua soledat. Tot comença amb una escolaritat difícil i amb uns porros fumats amb inconsciència. A poc a poc passa a més. Se n'anà de casa i la degradació personal continuà. La majoria dels amics de sempre ja no hi són. Cada vegada la situació ha esdevingut més precària. En una plaça, alguns dies, un cor de joves ofereix les seves cançons. Traspuen vida, joia i esperança. Són un bon nombre de persones, les qui canten i les qui s'aturen. Entre aquestes, a algunes els brillen els ulls, dibuixen un somriure agraït, d'altres taral·leguen les cançons i, fins i tot, les acompanyen picant de mans. Hi ha persones, però, que passen sense aturar-se.

Sovint caminem mirant sense veure, tancats en els nostres problemes, en les nostres cabòries, en els nostres

afers. Ser-hi, hi són, però no poden ocupar-nos totalment o esdevenir únics. No han de forçar que la nostra mirada esdevingui perduda. Si volem mirar, veient el món que ens envolta, si volem donar resposta a les necessitats del nostre entorn proper i llunyà, cal aprendre a estar atents. Mirar i copsar la realitat. Fer-nos càrrec de la situació. Adonar-nos-en. En el llibre de l'Èxode se'n diu que el Senyor no només va veure la situació d'esclavatge que vivia el seu poble, sinó que se'n va adonar. «Déu va mirar els israelïtes i es va fer càrrec de la seva situació» (Ex 2,25). Fer-se'n càrrec el va moure a l'acció. «Conec els seus sofriments: per això he baixat a alliberar-lo» (Ex 3,7-8). No ens podem quedar en la constatació. La situació, la persona demana una resposta que posa en joc el nostre esforç, la compassió i la caritat. És qüestió d'amor i servei.

Procurem caminar amb els ulls i el cor oberts, adonant-nos del que passa al nostre entorn, descobrint la crida del Senyor a la contemplació, a la pregària de petició o d'acció de gràcies i, també, a l'acció.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un canto de amor que envuelve la tierra

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Se ha dicho que para Francisco de Asís la Trinidad es «Un canto de amor que envuelve la tierra». Bella expresión que define la relación clara de san Francisco con la Trinidad. Es sobre todo la expresión del Amor que es Dios, vivido en sí mismo y derramado en la creación.

Nuestra vida de seguimiento al Señor mira al Padre muy amado y se enriquece con la fuerza del Espíritu en cada uno de nosotros, con la vivencia del Espíritu en la Iglesia.

Es un misterio de Amor, que subyuga y cautiva. Así lo han vivido los santos. En la Exhortación Apostólica *Gaudete et Exsultate* sobre la llamada a la santidad en el mundo actual, el Papa nos enseña que «el designio del Padre es Cristo, y nosotros en él.

En último término, es Cristo amando en nosotros, porque «la santidad no es sino la caridad plenamente vivida». Por lo tanto, «la santidad se mide por la estatura que Cristo alcanza en nosotros, por el grado como, con la fuerza del Espíritu Santo, modelamos toda nuestra vida según la suya». Así, cada santo es un mensaje que el Espíritu Santo toma de la riqueza de Jesucristo y regala a su pueblo».

A María, hija del Padre, madre del Hijo y esposa del Espíritu Santo, le rogamos nos ayude a ser reflejo del Amor de Dios y a loar a Dios con «las Alabanzas del Dios Altísimo» de san Francisco. «Tú eres trino y uno. Tú eres el bien, todo el bien, el sumo bien, Señor Dios vivo y verdadero.»

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma. Sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo. Beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45]. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs. Sant Pau VI, papa.

30. ■ Dijous [1Pe 2,2-5.9-12 / Sl 99 / Mc 10,46-52]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-ileonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basilí el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. □ Divendres [So 3,14-18 / Sl: Is 12 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Beata Verge Maria. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. ■ Dissabte [Jud 17,20-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic. Sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. □ † Diumenge vinent, diumenge IX de durant l'any. Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: 1a setm.) [Ex 24,3-8 / Sl 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Portí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

Intencions del Sant Pare per al mes de juny

Preguem perquè els migrants que fugen de les guerres o de la fam, obligats a viatges plens de perill i violència, trobin acceptació i noves oportunitats de vida als seus països d'acollida.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre».

Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!».

Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se'n anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz del Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre».

Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor; / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

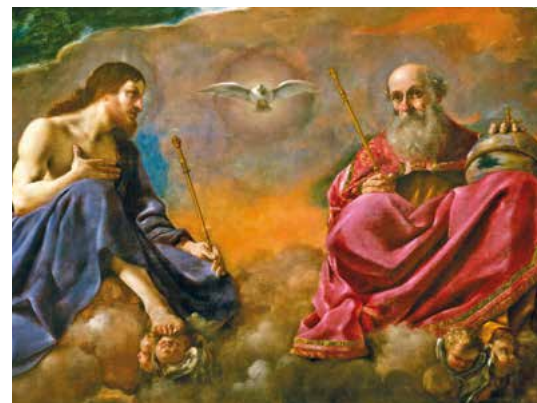
Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abbá, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos».

COMENTARI

Creats a imatge de Déu Pare, Fill i Esperit Sant

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Quin gran goig, quina gran realitat, podem conèixer i experimentar! Sabem que Déu és un Pare bo, que ens ha creat, ens ha donat la vida i ens estima. Les Sagrades Escripures, ja des de l'antiguitat, ens ensenyen que hem estat creats a imatge de Déu, i com Ell, tenim la capacitat d'estimar i de sentir-nos estimats. Ser conscients d'aquesta gran realitat, ha de provocar en nosaltres, un gran goig.

Com a cristians, i pel baptisme, hem estat introduïts en la intimitat del seu amor; som de la seva família. I com a comunitat, som cridats a manifestar l'amor rebut, en les nostres relacions amb els altres.

Hem arribat a l'existència, creats a imatge de Déu que és Pare, Fill, i Esperit Sant, amb els trets significatius d'aquestes tres persones divines. Al mateix temps, sabem que és un sol Déu, que Déu és Amor i Vida, relació i confiada comunicació.

Ens cal relacionar-nos amb Ell, deixar-nos tocar per Déu, i empeltar-nos plenament amb els seus dons; així la nostra vida creixerà, es transformarà i podrem superar les deficiències que puguem tenir amb el nostre tancament, massa vegades egoista.

Déu Pare és amor, saviesa, creativitat, comunicació, vida. Déu Pare ens envia el seu Fill: és Jesús de Natzaret que ens dona la seva Paraula i la seva vida: Ell ja va anunciar que ens enviaria l'Esperit Sant: el seu alè de vida, el seu foc d'amor.

Hem de ser bones imatges de Déu que ens estima i ens salva, i els grans trets de la seva paternitat, de la filiació i de l'Esperit Sant, han d'omplir les nostres vides amb tots els seus dons.

Déu Pare s'ha manifestat al llarg de la història, i significativament, al seu poble escollit. Déu Fill ens ha donat la seva paraula i la seva vida, i resuscitant ens envia a donar a conèixer la seva Bona Nova. Déu Esperit Sant vol venir a nosaltres i omplir els nostres cors amb tots els seus dons; així ben plens del seu foc d'amor serem capaços de conèixer, viure, celebrar i transmetre el gran do que sempre ens vol comunicar.

En totes les nostres oracions, lloem el Senyor i diguem: «Glòria a Déu, Pare, Fill, i Esperit Sant. Amén.»

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Trobada final de joves missioners Adsum. El proper dilluns, 27 de maig, a les 19 h, el cardenal Omella assistirà a aquesta trobada de joves. L'acte està organitzat pel Secretariat diocesà de Pastoral amb Joves. (c/ Villarroel, 81).

Confirmacions a l'església de Santa Maria de Montalegre. El proper divendres, 31 de maig, a les 19 h, el cardenal Omella administrará el sagrament de la confirmació de la fe cristiana a un grup de joves a l'església de Santa Maria de Montalegre, de Barcelona. (c/ Valldonzella, 13).

Missa d'acció de gràcies a les Esclaves del Sagrat Cor. El proper dissabte, 1 de juny, a les 13 h, el cardenal Omella presidirà la missa d'acció de gràcies amb posterior dinar. (Rambla de Catalunya, 83).

Vetlla de Corpus. El proper dissabte, 1 de juny, a les 21 h, el cardenal Omella presidirà la tradicional Vetlla de Corpus a la basílica de la Sagrada Família. (c/ Mallorca, 401).

Missa i processó de Corpus. El proper diumenge, 2 de juny, a les 18 h, el cardenal Omella presidirà la celebració eucarística, al Pla de la Seu i a l'Avinguda de la Catedral. Tot seguit, processó amb el Santíssim Sagrament pels carrers del barri Gòtic de la ciutat, que acabarà amb la benedicció i reserva.

AGENDA

Seminari de Vida en l'Esperit. Durant 7 dimarts, del 30 d'abril a l'11 de juny, escoltem l'anunci del kerigma i força de l'Esperit Sant, iniciant l'acte amb una lloança i escoltant el tema setmanal. Grup Bona Nova. Sala parroquial de la parròquia de la Mare de Déu de la Bonanova, a les 19 h. (Plaça de la Bonanova, 12).

Capella de Nostra Senyora de l'Esperança. Els diumenges 5, 12, 19 i 26 de maig a les 19 h, vespres de música i esperit. Amb Bernat Bailbé a l'orgue. (c/ de la Palma de sant Just, 2).

Coral Casp. El proper divendres, 31 de maig, a les 19 h, se celebrarà un concert amb motiu de la celebració del 25è aniversari de la Coral Casp. Serà al col·legi de Jesuïtes del carrer Casp. (c/ Casp, 25).

Per l'Altre Cor Cremat de Barcelona - Ajut al Quart Món. El proper dissabte, 1 de juny, a les 20 h, en el marc del 30è cicle de música per la solidaritat, tindrà lloc el concert on s'hi interpretaran obres de: Charles Gounod, Camilla Saint-Saëns, Gabriel Fauré, Maurice Duruflé, César Franck, Georges Bizet. Tindrà lloc a la parròquia de Sant Agustí. (Plaça de Sant Agustí, 1).

Parròquia Puríssima Concepció. Del 25 de juny a l'1 de juliol, campaments d'estiu al Parc Nacional d'Aigües-tortes (Vall de Boí). Per a nois i noies de 6 a 19 anys. Per a més informació: www.parroquiaconcepciobcn.org.

Església de Sant Gaietà - P.P. Teatins. Del 9 al 15 de setembre se celebrarà la cloenda de l'Any Jubilar Teatí. Es visitarà Venècia, Florència i Roma. Per a més informació: tel. 600 250 929.

Santuari de Santa Gemma. Tots els dijous, de 10.30 a 12.45 h, Adoració del Santíssim. A excepció dels mesos de juliol, agost i primera quinzena de setembre. (c/ Capità Arenas, 9).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Un croquis de la fe cristiana, de Joan Mir Tubau. Aquest llibre de 136 pàgines, editat pel CPL, és un intent de fer un croquis, un de tants dels que es poden fer, de la fe cristiana, del que és més essencial, amb l'esperança de fer venir ganes de «saber-ne més». El cristià convençut és aquell que no es conforma amb la «fe del carboner» o bé amb creure per costum o per tradició, sinó que sap que ha d'anar més enllà, fins a arribar a la fe personal.

Orad en toda ocasión, de Rosanna Virgili. Aquest llibre de 156 pàgines, editat per San Pablo, ens parla sobre els salms i com la seva música i poesia converteixen els versos d'un jo orant en la veu de tota l'assemblea. Des d'aquesta perspectiva, l'autora analitza en aquest llibre l'experiència orant dels salms, en una invitació a vivificar aquesta experiència de pregària.

CARTA DOMINICAL

Orar para vivir

Hoy, solemnidad de la Santísima Trinidad, celebramos la Jornada *Pro orantibus*. En este día la Iglesia quiere recordar con agradecimiento a todos aquellos que han recibido de Dios la llamada a la vida contemplativa y a rezar por toda la humanidad. Nuestros hermanos contemplativos son lámparas que nos guían en el camino de nuestra vida. Ellos oran sin cesar para que nuestra Iglesia sea como Dios la sueña. Una Iglesia cada día más fraterna, evangelizadora y sinodal, que acoga a todos, especialmente a los más vulnerables.

Las personas llamadas a la vida contemplativa nos recuerdan un aspecto fundamental de la vida cristiana: la oración. En este sentido, el papa Francisco, con el fin de prepararnos para el Jubileo del año próximo, ha propuesto que dediquemos el año 2024 a la oración. El Dicasterio para la Evangelización está editando unos cuadernos que nos pueden ayudar a descubrir la importancia de orar a Dios con humildad y alegría. Inspirándome en el primero de ellos, que lleva por título *Orar hoy, un desafío a superar*.^{*} Quisiera destacar algunos motivos por los que os animo a

dedicar algún momento a estar a solas con Dios.

Orar es alimento espiritual. Del mismo modo que la lluvia es necesaria para que las plantas nazcan y se desarrollen, la oración también nos alimenta. Cuando oramos, un río de amor entra en nuestro corazón y lo llena de paz y esperanza.

Orar es como relacionarse con un amigo muy querido, y no hay mejor amigo que Cristo. El evangelista san Juan describe una escena de la última cena, en la que uno de los discípulos estaba reclinado sobre el pecho de Jesús (cf. *Jn* 13,25), como un gesto sutil y significativo de proximidad. También nosotros necesitamos momentos de intimidad con Jesús. Momentos en que sintamos los latidos del corazón del Maestro y aprendamos a tener sus mismos sentimientos (cf. *Flp* 2,5).

Jesús nos invita a orar. La oración era muy importante para Él. De hecho, antes de tomar alguna decisión trascendental siempre se retiraba a un lugar solitario para hablar con Dios. Jesús es nuestro Maestro de oración. Es por ello que el evangelista Lucas narra en su Evangelio el momento en que los discípulos, viendo como reza-

ba Jesús, le dijeron: «Señor, enséñanos a orar» (*Lc* 11,1).

Cuentan que santa Teresa de Calcuta, cuando fue invitada a un acto que organizaba la ONU, se definió a sí misma como una «pobre monja que reza». Todos nosotros también estamos llamados a ser personas de oración, que encuentren en ella la fuerza para llevar el amor de Dios a todos nuestros hermanos. La oración nos humaniza y nos diviniza.

Queridos hermanos y hermanas, durante estos días, al empezar o finalizar nuestra jornada, busquemos algún rato para abrir nuestro corazón a Cristo. Que María, modelo de oración, nos ayude a encontrar a Dios en cada acontecimiento de nuestra vida. Agradecemos a todos los monasterios de vida contemplativa su entrega y testimonio. Les damos gracias por orar por la Iglesia y por el mundo.

^{*} <https://haciaeljubileo.com/wp-content/uploads/2024/03/2024-apuntes-sobre-la-oracion-libro-1.pdf>

Accede a los apuntes sobre la oración, a cargo del cardenal Angelo Comastri

